

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 94/2010-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., Kanada, označenú ako „*Dovolanie*“ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5 Co 166/2009-191 z 24. novembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jeho prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. februára 2010 faxom a následne 18. februára 2010 poštou doručená sťažnosť J. B., Kanada (ďalej len „sťažovateľka“), označená ako „*Dovolanie*“ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 5 Co 166/2009-191 z 24. novembra 2009.

Sťažovateľka v podaní uvádza, že krajský súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a pri rozhodovaní o jej odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Košice II č. k. 12 C 36/2005-164 z 12. marca 2009 vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, preto žiada ústavný súd, aby „*napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie*“.

Podľa čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd nie je ďalšou inštanciou v sústave všeobecných súdov, ktoré v zmysle čl. 142 ústavy rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach; preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon. Podľa čl. 142 ods. 2 ústavy podrobnejšiu úpravu sústavy súdov, ich pôsobnosť, organizáciu a konanie pred nimi

ustanoví zákon (napr. Občiansky súdny poriadok, Trestný poriadok a iné). Sťažovateľka podrobne popísala konanie pred všeobecnými súdmi, zhrnula skutkové a právne argumenty a označila svoje podanie ako dovolanie. Toto podanie podľa obsahu nie je sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, pretože postráda náležitosti sťažnosti podľa zákona o ústavnom súde.

Podanie dovolania v občianskoprávných veciach upravuje Občiansky súdny poriadok v ustanoveniach § 236 až § 243d.

Podľa ustanovenia § 240 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni.

Z uvedených skutočností vyplýva, že ústavný súd s ohľadom na čl. 124 a čl. 127 ods. 1 ústavy nemá právomoc na rozhodovanie v tejto veci, preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Okrem toho podanie sťažovateľky neobsahuje všeobecné ani osobitné náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom požadované ustanoveniami § 20, § 50 a § 53 zákona o ústavnom súde, čo podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. III. ÚS 239/09, III. ÚS 385/09) je taktiež dôvodom jeho odmietnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. marca 2010